

туй, като се земе на цѣло, се нарича една *работа*; а име то съ което изричаме тази работа, се казва *прание*.

И тъй, туй Сжществително (Глаголно) име показва или представлява име то не на едно животно, не на нѣкое растение, или на нѣкоя вещь, но то ще е име то на оная работа, която вършеше перачка та като переше.

*Най-сетилъ въ говоранке то (Рѣчь та) като дойде на редъ тѣ си таквъсь едно име, ний не треба вижги да очакваме да иѣ покаже то и представи нѣкакъвъсь нагледенъ предметъ, но тутакси да си спомнимъ и докараме на умъ тѣ различни тѣ начини на единъ дѣецъ върху какво-да-е едно негово дѣйствие, начини, които, както казахме, ще се наричатъ съ едно общо име **работа**: и защо то тѣзи работи ще произлѣзятъ отъ разни глаголи, то и имена та имъ ще сж различни.*

Друго то име *перачка* показва единъ личенъ предметъ. То е име на жена, или на момиче, които перятъ. Дадено то тукъ име на тѣзи лични предмети не имъ е то сжщо то, което сѣкой единъ отъ тѣхъ отдѣлно си има; сжщитѣ имъ нарицателни имена сж : *жена*, *момиче*. Тукъ дѣецъ тѣ (жената, момиче то) прие туй ново име на себе си отъ само то дѣйствие, и може да се нарича съ него само до нѣкое време, додѣто върши той туй дѣйствие: щомъ го напустне и име то *перачка* се дига, или отнема отъ него и си остава пакъ съ своето първообразно : *жена*, *момиче*. Ако нѣкоя отъ тѣхъ почне друго дѣйствие, за примѣръ, да шие, тогазь ще се казва *шивачка*; ако учи-учи-тежи и т. н. .

Отъ дѣлиѣ :

Дѣление, дѣлѣ, дѣлежѣ, дѣлба, дѣлителъ и др. .